# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

26 päivänä helmikuuta 1997 *

Asiassa T-191/96 R,

**CAS Succhi di Frutta SpA,** Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Verona (Italia), edustajinaan asianajaja Alberto Miele, Padova, ja asianajajat Antonio Tizzano ja Gian Michele Roberti, Napoli, sekä asianajaja Carlo Scarpa, Venetsia, prosessiosoite Belgiassa asianajotoimisto Tizzano, 36 place du Grand Sablon, Bryssel,

kantajana,

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio,** asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Ziotti, avustajanaan asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii 7.2.1996 annetun asetuksen (EY) N:o 228/96 (EYVL L 30, s. 18) mukaisesta hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 14.6.1996 tehdyn komission päätöksen muuttamisesta 6 päivänä syyskuuta 1996 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

## Asiaa koskevat oikeussäännöt, tosiseikat ja asian käsittely

1 Komissio avasi hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 7 päivänä helmikuuta 1996 antamallaan asetuksella (EY) N:o 228/96 (EYVL L 30, s. 18, jäljempänä asetus N:o 228/96) tarjouskilpailun toimituksista, jotka koskivat 1 000:ta tonnia hedelmämehua, 1 000:ta tonnia hedelmämehutiivistettä ja 1 000:ta tonnia hedelmähilloa. Kyseisen asetuksen 1 artiklassa säädettiin, että tarjouskilpailu toimitettaisiin interventiovarastoissa olevien Georgiaan, Armeniaan, Azerbaidžaniin, Kirgisiaan ja Tadžikistaniin tarkoitettujen maataloustuotteiden neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1975/95 säädettyyn veloituksettomaan toimittamiseen sovellettavista säännöistä 18 päivänä elokuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2009/95 (EYVL L 196, s. 4) vahvistettujen yksityiskohtaisten säännösten ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Viimeksi

mainitun säännöksen mukaan "[t]tarjouskilpailu voi koskea interventiovarastoista fyysisesti poistettavaa tuotteiden määrää maksuna samaan tuoteryhmään kuuluvista jalosteista tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistetussa toimitusvaiheessa".

2 Asetuksen N:o 228/96 liitteessä I, johon asetuksen 1 artiklassa viitattiin, ilmoitettiin tarjouspyynnön kohteena olevien kaikkien kuuden erän osalta toisaalta toimitettavien tuotteiden ominaisuudet ja toisaalta se tuote, jonka tarjouskilpailun voittaja siirtää pois interventioelimeltä maksuna toimituksesta. Tässä liitteessä säädettiin erityisesti, että tuote, joka tarjouskilpailun voittajan on siirrettävä pois maksuna, on erästä riippuen joko omenoita tai appelsiineja.

3 Asetuksen N:o 228/96 3 artiklan 2 kohdassa täsmennettiin, että tarjouksentekijän on ilmoitettava tarjouksessaan jokaisen erän osalta markkinoilta poisvedettyjen hedelmien kokonaismäärä ja sitouduttava sekä ottamaan tämä määrä haltuunsa kyseessä olevilta tuottajajärjestöiltä että maksamaan kaikki toimitukseen liittyvät kulut toimitusvaiheeseen asti. Siinä säädettiin, että haltuunotto suoritettaisiin 1 000 tonnin jaksoissa ja että seuraavaa jaksoa ei saisi vapauttaa ilman että, edellisen jakson jalostuksesta on esitetty todiste. Saman asetuksen 4 artiklan a kohdan mukaan interventioelinten on taattava, että tarjouskilpailun voittajat saavat asianmukaisen toimittamisen suorittamiseksi etuoikeuden markkinoilta vedettyihin tuotteisiin.

4 Sen jälkeen kun asetuksessa säädetyssä määräajassa oli tehty useita tarjouksia, tarjouskilpailu ratkaistiin erien nro 1, 3, 4, 5 ja 6 osalta Trento Frutta SpA:n hyväksi (jäljempänä Trento Frutta) ja erän nro 2 osalta Loma GmbH:n hyväksi.

5 CAS Succhi di Frutta SpA -yhtiö (jäljempänä CAS) oli osallistunut eriä nro 1 ja 2 koskevaan tarjouskilpailuun. Sen tarjouksia ei hyväksytty, koska se tarjoutui maksuna tuotteidensa toimituksista siirtämään pois huomattavasti suuremman määrän omenoita kuin ne kaksi yhtiötä, jotka voittivat tarjouskilpailun näiden kahden erän osalta.

6 Trento Frutta oli tarjouksissaan ilmoittanut, että se oli halukas ottamaan vastaan persikoita omenoiden sijasta, mikäli viimeksi mainituista oli pulaa (komission huomautusten liite 6). Komissio osoitti 6.3.1996 italialaiselle interventioelimelle AIMA:lle kirjeen, jossa se ilmoitti edellä mainittujen erien nro 1, 3, 4, 5 ja 6 toimitusten myöntämisestä Trento Fruttalle. Komissio täsmensi, että tämä tarjouskilpailun voittaja saisi maksuna erästä riippuen joko tietyn määrän omenoita, joiden sijasta se voisi vaihtoehtoisesti ottaa persikoita, tai appelsiineja, joiden sijasta se voisi vaihtoehtoisesti ottaa omenoita tai persikoita (komission huomautusten liite 8).

7 Asetuksessa (EY) N:o 228/96 säädetystä hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 14 päivänä kesäkuuta 1996 tehdyllä päätöksellään (komission huomautusten liite 1) komissio salli, että tarjouskilpailun voittaneet yritykset saivat halutessaan ottaa omenoiden tai appelsiinien sijasta "muita markkinoilta vedettyjä tuotteita ennalta määrättävässä suhteessa, joka riippuu kyseisten tuotteiden jalostusarvojen vastaavuudesta". Tämän päätöksen toisen perustelukappaleen mukaan päätöksen tekemisen syynä oli se seikka, että tarjouskilpailun ratkaisemisen jälkeen kyseisten markkinoilta vedettyjen tuotteiden määrät olivat vähäisiä tarvittaviin määriin verrattuna, koska markkinoilta poisvetämismenettely oli melkein päättynyt. Tässä samassa päätöksessä määrättiin korvaaviksi tuotteiksi persikat ja aprikoosit. Erityisesti persikoiden osalta siinä määrättiin, että niiden ja omenoiden vastaavuuskerroin oli 1:1. Lisäksi 22.7.1996 tekemässään päätöksessä (komission huomautusten liite 2) komissio salli myös, että tarjouskilpailun voittajat voivat maksuna tuotteidensa toimituksista siirtää pois nektariineja omenoiden sijasta.

8 CAS:n tekemän valituksen johdosta komissio tutki uudelleen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tätä omenoiden ja appelsiinien korvaamista muilla hedelmillä. Asetuksessa (EY) N:o 228/96 säädetystä hedelmämehun ja hedelmähillon toimittamisesta Armenian ja Azerbaidžanin väestölle 14.6.1996 tehdyn päätöksen muuttamisesta 6 päivänä syyskuuta 1996 tehdyllä päätöksellään (välitoimihakemuksen liite 1) komissio vahvisti uuden, tarjouskilpailun voittajille epäedullisemman vastaavuuskertoimen toisaalta persikoiden ja omenoiden ja toisaalta persikoiden ja appelsiinien välille. Tämän päätöksen, joka oli osoitettu Italialle, Ranskalle, Kreikalle ja Espanjalle kuten aikaisempikin päätös, sanamuodon mukaan tonni omenoita voitiin korvata 0,914 tonnilla persikoita ja tonni appelsii-

neja 0,372 tonnilla persikoita. Uusia kertoimia sovellettiin ainoastaan niihin tuotteisiin, joita tarjouskilpailun voittajat eivät 6.9.1996 mennessä vielä olleet siirtäneet pois maksuna toimituksista.

9 Komissio on todennut huomautuksissaan, että koska interventioelimillä on käytettävissä vain vähäisiä määriä hedelmiä, Trento Frutta oli 29.1.1997 mennessä eli lähes vuosi sen jälkeen, kun se oli täyttänyt toimitusvelvollisuutensa, saanut vasta 25 prosenttia niistä hedelmämääristä, jotka se oli ilmoittanut sille myönnettyjä viittä erää koskevissa tarjouksissaan. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että Trento Fruttan pois siirtämistä 22 000 tonnista hedelmiä noin 16 500 tonnia oli persikoita (komission huomautusten liite 10, jossa ilmoitetaan Trento Fruttalle 30.1.1997 mennessä annetut hedelmämäärät).

10 CAS on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1996 saapuneeksi rekisteröidyllä kanteella vaatinut edellä mainitun, 6.9.1996 tehdyn komission päätöksen kumoamista.

11 Kantaja on erillisellä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.1.1997 saapuneeksi rekisteröidyllä asiakirjalla tehnyt EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla myös hakemuksen edellä mainitun päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Komissio on esittänyt kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.1.1997 toimitetussa asiakirjassa. Asianosaisten suulliset huomautukset välitoimimenettelyn osalta kuultiin 6.2.1997 pidetyssä istunnossa.

## Oikeudelliset seikat

12 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom,

EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29), 4 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää muista tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa todetaan, että hakemus täytäntöönpanon lykkäämisestä otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksessa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen välitoimien on oltava luonteeltaan väliaikaisia siten, että ne eivät saa vaikuttaa pääasian ratkaisuun (ks. viimeksi asia T-164/96 R, Moccia Irme v. komissio, presidentin määräys 17.12.1996, Kok. 1996, s. II-2261, 17 kohta).

*Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen*

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

14 Komissio väittää, että tätä välitoimihakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi ensinnäkään sen vuoksi, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, ja toiseksi sen vuoksi, että kantajalla ei ole intressiä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseen. Pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, koska tämä päätös ei koske kantajaa suoraan ja erikseen siten kuin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetaan. Päätös nimittäin on itsenäinen suhteessa tarjouskilpailuilmoitukseen, ja se on tehty tarjousten hyväksymisen jälkeen. Se siis voi koskea ainoastaan tarjouskilpailun voittajia eikä se vaikuta mitenkään itse tarjouskilpailuun. Kantaja on täten samassa asemassa kuin tarjouskilpailun voittajia lukuun ottamatta kuka tahansa kyseisen alan toimija siitä riippumatta, onko tämä osallistunut kilpailuun vai ei. Pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi myös sen vuoksi, että kantajalla ei ole riidanalaisen päätöksen osalta minkäänlaista oikeussuojaintressiä.

15 Toiseksi on todettava, että se, että kantajalla ei ole intressiä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseen, johtuu siitä samasta syystä, jonka vuoksi sillä ei ole intressiä vaatia päätöksen kumoamista. Tässä päätöksessä ei nimittäin ole sallittu sitä omenoiden ja appelsiinien korvaamista persikoilla, mitä kantaja vastustaa. Päätöksessä on ainoastaan muutettu kantajan toivomaan suuntaan näiden hedelmien vastaavuuskerrointa, joka oli vahvistettu 14.6.1996 tehdyssä päätöksessä, jossa nimenomaan määrättiin tällaisen korvaamisen olevan mahdollista ja jota kantaja ei ole säädetyssä määräajassa vaatinut kumottavaksi. Jos 6.9.1996 tehdyn muutospäätöksen täytäntöönpanoa lykättäisiin, komission olisi maksettava tarjouskilpailun voittajille tämän aikaisemman päätöksen perusteella siinä määrätyllä vastaavuuskertoimella, joka kantajien väitteiden mukaan merkittävästi suosii tarjouskilpailun voittajia.

16 Kantaja puolestaan väittää, että pääasian kanne on otettava tutkittavaksi. Koska hän on tarjouksentekijä, riidanalainen päätös koskee häntä erikseen. Tällä päätöksellä on muutettu tarjouskilpailun ehtoja, koska sillä on jälkeenpäin muutettu erästä tarjouskilpailuilmoituksessa ollutta keskeistä seikkaa eli maksuksi saatavan tuotteen lajia. Tämä tuote on kuitenkin määräävä tekijä, jonka perusteella kyseiset yritykset — kantaja mukaan luettuna — päättivät, tekevätkö ne tarjouksen vai ei, ja jos ne päättivät tehdä sen, määrittelivät tarjouksensa ehdot. Riidanalainen päätös sitä paitsi koskee kantajaa suoraan, koska kansallinen interventioelin toimi tämän päätöksen täytäntöönpanijana eikä sillä ole tältä osin mitään harkintavaltaa.

17 Asianosaisia kuultaessa kantaja kiisti komission väitteet siitä, että kantajalla ei ole intressiä riidanalaisen päätöksen kumoamiseen tai täytäntöönpanon lykkäämiseen. Kantaja katsoo, että tämä päätös on korvannut edellä mainitun 14.7.1996 tehdyn päätöksen. Riidanalaisen päätöksen kumoaminen ei näin ollen palauta voimaan sillä kumottua aikaisempaa päätöstä (ks. asia 4/73, Nold v. komissio, tuomio 14.5.1974, Kok. 1974, s. 491, 2 kohta). Vaaditun täytäntöönpanon lykkäyksen myöntäminen ei myöskään väliaikaisesti palauttaisi voimaan 14.6.1996 tehtyä päätöstä. Täytän-

töönpanon lykkäyksen seurauksena pääasian käsittelyn ajan sovellettaisiin tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistettuja maksua koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, joten komissio voi asettaa Trento Fruttan käytettäväksi erästä riippuen ainoastaan omenoita tai appelsiineja, ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

18 Pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta on muistutettava, että erittäin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tätä kysymystä ei pääsääntöisesti ole tutkittava välitoimimenettelyssä. Lukuun ottamatta sellaista tapausta, jossa pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ensi arviolta puuttuvat selvästi, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset on tutkittava vasta pääasian käsittelyn yhteydessä, jotta sillä ei olisi vaikutusta siihen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon, jolla pääasia ratkaistaan (ks. viimeksi asia T-155/96 R, Stadt Mainz kaupunki v. komissio, presidentin määräys 6.12.1996, Kok. 1996, s. II-1655, 8 kohta).

19 Pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät nyt käsiteltävässä asiassa näytä ensi arviolta selvästi puuttuvan. Erityisesti on todettava, että perustelut, joita kantaja on esittänyt sen osoittamiseksi, että riidanalaisella päätöksellä on komission suorittaman kokonaistilanteen uudelleenarvioinnin jälkeen korvattu aikaisempi, 14.6.1996 tehty päätös siten, että kantajalla voi olla intressi vaatia päätöksen kumoamista, eivät ensi arviolta vaikuta täysin asiattomilta. Sama koskee kantajan perusteluja, jotka koskevat sen asiavaltuutta riitauttaa päätös, joka on osoitettu jäsenvaltioille mutta joka siitä huolimatta tosiasiassa koskee niitä yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla säädellään nimenomaan tarjouskilpailun kohteena olleiden toimitusten maksamista (ks. edellä 1 ja 3 kohta).

20 Kun on kyse erityisesti siitä, onko kantajalla intressi vaatia riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti toteaa, että kantaja pyrkii välitoimihakemuksellaan siihen, että Trento

Fruttalle ei pääasian käsittelyn aikana voitaisi suorittaa maksua persikoina. Koska hakemuksen tutkimisen tässä vaiheessa ei ole tarpeen lausua niistä vaikutuksista, joita riidanalaisen päätöksen pelkällä mahdollisella lykkäämisellä olisi niihin sääntöihin, joita sovelletaan määritettäessä, mitä tuotteita Trento Frutta voi saada maksuksi toimituksistaan, tämän hakemuksen yhteydessä riittää kun todetaan, että välitoimista päättävällä tuomarilla on joka tapauksessa toimivalta päättää mistä tahansa asianmukaisesta välitoimesta hyväksyessään yksittäistapauksessa kantajan hakemuksen ja tarpeen vaatiessa estää kantajan väittämän vakavan ja korjaamattoman vahingon syntyminen sen jälkeen, kun tuomari on tutkinut ne perustelut, joita asianosaiset ovat esittäneet tästä toimesta päättämisen edellytyksistä. Tätä toimivaltaa rajoittaa ainoastaan tarve valvoa sitä, että mahdollisesti myönnettävällä välitoimella ei asian olosuhteissa ole peruuttamattomia vaikutuksia ja että se ei siten vaikuta pääasian ratkaisuun.

21 Tästä seuraa, että ei voida hyväksyä sitä komission väitettä, jonka mukaan kantajalla ei ole intressiä vaatia riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska tällaisesta toimesta päättäminen merkitsisi, että olisi väliaikaisesti sovellettava edellä mainittua, 14.6.1996 tehtyä päätöstä, joka on tarjouskilpailun voittajille edullisempi kuin riidanalainen päätös.

22 Kaikista edellä esitetyistä arvioista seuraa, että tämä välitoimihakemus on otettava tutkittavaksi.

23 Näin ollen on tutkittava, täyttyvätkö vaaditun välitoimen määräämisen asialliset edellytykset tässä asiassa. Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että kiireellisyyttä koskeva edellytys on käsiteltävä ensin.

*Kiireellisyysedellytys (periculum in mora)*

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

24 Kantaja vetoaa tiettyihin seikkoihin näyttääkseen toteen, että vahinko, jonka se on vaarassa kärsiä riidanalaisen päätöksen välittömästä soveltamisesta, on vakava ja vaikeasti korjattavissa.

25 Tällä päätöksellä vääristetään vakavasti kilpailua hedelmien teollisen jalostuksen markkinoilla, mikä aiheuttaa kantajalle suurta taloudellista vahinkoa. Tämän olisi pakko myydä tuotteitaan — sekä persikkasosetta että persikkamehutiivistettä — hintaan, joka selvästi alittaa sen tuotantokustannukset, jotta se pystyisi edelleen kilpailemaan niiden erittäin alhaisten hintojen kanssa, joita Trento Frutta saattoi soveltaa riidanalaisen päätöksen vaikutusten vuoksi. Kantaja arvioi kärsimänsä vahingon suuruudeksi noin 2,3 miljardia Italian liiraa (ITL) vuodessa. Lisäksi siltä jäisi tämän päätöksen vuoksi saamatta 2—2,5 miljardin ITL:n suuruinen voitto. Esimerkiksi persikkasoseen myyntihinnan ja hedelmien hinnan suhde on muuttunut niin, että vuonna 1994 se oli 2,14, vuonna 1995 2,09 ja vuonna 1996 1,67. Markkinahinnat eivät näissä olosuhteissa enää takaa kantajan toiminnan kannattavuutta markkinointivuoden 1996 myyntien osalta, koska Trento Frutta pystyy painamaan näitä hintoja alas poikkeuksellisella tavalla sen johdosta, että se saa maksuna tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tuotteiden toimituksista noin 65 000 tonnia persikoita, mikä vastaa 65—70:tä prosenttia Italian teollisuuden keskimäärin jalostamasta persikkamäärästä (sitä vastoin 65 000 tonnia omenoita vastaa ainoastaan 30:tä prosenttia Italian teollisuuden keskimäärin jalostamasta omenamäärästä).

26 Kantaja on sitä paitsi vaarassa menettää myös muiden kuin kyseisten tuotteiden eli persikkamehujen markkinaosuudet. Sen perinteinen asiakaskunta, jolle se toimittaa useita tuotteita, tuntee houkutusta ostaa kantajan kilpailijoilta myös muita tuotteita halvempien persikkamehujen ohella, mikä lopulta vaarantaa kantajan toiminnan jatkumisen. Tällainen vahinko on selvästi korjaamaton. Se voitaisiin korvata

ainoastaan rahamääräisellä vahingonkorvauksella, vaikka vahingon määrän selvittäminen olisikin vaikeaa, eikä vahingonkorvauksella voida palauttaa kantajan aikaisempaa markkina-asemaa eikä sen liiketoiminta voisi palautua entiselleen.

27 Vaaditun toimen kiireellisyys johtuu tässä tapauksessa nimenomaan siitä seikasta, että sopimuksen täytäntöönpanoa ei ole vielä saatettu loppuun siltä osin kuin se koskee suurinta osaa niistä hedelmistä, jotka Trento Frutta siirtää pois maksuna, sillä se voi ottaa haltuunsa kaikkiaan noin 65 000 tonnia hedelmiä, jotka kuuluvat sille tarjouskilpailun perusteella. Koska tämä yritys kuitenkin jo tietää, että se saa markkinointivuoden 1996/1997 poisvetämismenettelyn seurauksena haltuunsa erittäin suuren määrän persikoita hinnalla, joka on ennalta vahvistettu riidanalaisessa päätöksessä, tämä kilpailijayritys pystyy jo nyt tarjoamaan persikkatuotteita hinnoilla, jotka eivät ole missään yhteydessä siihen hintaan, joka muodostuu uuden satovuoden ja jalostuskauden kuluessa. Tätä yritystä eivät siten koske tavanomaiset olosuhteet markkinoilla, joilla neuvottelut yleensä aloitetaan hieman ennen kesäkuussa alkavaa persikoiden sadonkorjuuta, jolloin hedelmien tuotantoa ja jalostusteollisuuden saatavissa olevaa määrää koskevat tiedot ovat käytettävissä.

28 Asianosaisia kuultaessa kantaja on lopuksi korostanut sitä, että intressien vertailu puoltaa vaaditun toimenpiteen määräämistä. Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen ei nimittäin aiheuttaisi mitään vahinkoa sen enempää yhteisölle, koska Trento Frutta on jo toimittanut tavaran, kuin viimeksi mainitullekaan, koska se saa maksun tarjouskilpailuilmoituksessa määrättyinä tuotteina, toisin sanoen omenoina tai appelsiineina, niiden tarjousten mukaisesti, joita se on itse tehnyt tämän ilmoituksen perustella.

29 Komissio kiistää kantajan väitteet, jotka koskevat vahingon aiheutumisen vaaraa. Kantaja ei ole esittänyt mitään näyttöä siitä, että Trento Fruttan noudattamat edulliset hinnat ovat seurausta riidanalaisesta päätöksestä ja että ne aiheuttavat kantajalle vakavaa vahinkoa pakottamalla sen myymään alle omakustannushinnan ja johtavat markkinaosuuksien menetyksiin. Väitetyt vahingot sitä paitsi ovat joka tapauksessa pelkästään rahallisia. Kantaja, joka oman ilmoituksensa mukaan

pystyisi myymään 20 500 tonnia persikkasosetta vuodessa, ei ole tältä osin esittänyt mitään sellaisia seikkoja, jonka perusteella voitaisiin pitää näytettynä, että väitettyä vahinkoa ei voitaisi täysin korvata, jos riidanalainen päätös kumotaan.

30 Komissio on asianosaisia kuultaessa lisäksi täsmentänyt, että sekä persikoiden että omenoiden, appelsiinien, nektariinien ja aprikoosien interventiovarastot olivat sillä hetkellä tyhjiä ja ettei sen paremmin näiden hedelmien tuotantoa kuin seuraavan poisvetämismenettelyn yhteydessä markkinoilta vedettäviä määriäkään juuri voida ennustaa. Tässä tilanteessa sen paremmin kantaja kuin komissiokaan eivät pysty ennustamaan niitä persikka-, omena- tai appelsiinimääriä, jotka Trento Frutta saa maksuksi. Kantajan väittämä vahinko on siis pelkästään olettama eikä sen suuruutta voida tällä hetkellä määrittää.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

31 Erittäin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimien kiireellisyyttä arvioitaessa on tutkittava, voiko se, että riidanalaisten säädös tai toimenpide pannaan täytäntöön ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian, aiheuttaa välitoimia pyytäneelle asianosaiselle vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, joka ei ole korjattavissa, vaikka riidanalainen päätös kumottaisiinkin, tai vahinkoa, joka väliaikaisuudestaan huolimatta olisi epäsuhteessa vastaajan intressiin saada päätös täytäntöönpantua siitä huolimatta, että siitä on nostettu kanne. Välitoimia hakeneen on osoitettava, että nämä edellytykset täyttyvät (ks. viimeksi em. asia Stadt Mainz v. komissio, määräyksen 19 kohta).

32 Käsiteltävänä olevassa asiassa väitetty vahingon vaara aiheutuu kantajan mukaan siitä, että riidanalaisen päätöksen seurauksena kilpailu vääristyy vakavasti persikoi-

den teollisen jalostuksen markkinoilla. Kantaja ei kuitenkaan esitä mitään todisteita väitteensä tueksi. Sen enempää kantajan toimittamien tietojen kuin asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen perusteella ei voida pitää näytettynä, että on olemassa suora yhteys toisaalta Trento Fruttan noudattamien alhaisten hintojen, joihin kantaja vetoaa ja jotka aiheuttavat sen mukaan epänormaalia painetta markkinahintoihin, ja toisaalta sen mahdollisuuden välillä, että tämä kilpailijayritys saa riidanalaisen päätöksen mukaisesti maksuna persikoita omenoiden ja appelsiinien sijasta. Kantaja nimittäin rajoittuu toteamaan, että tämän kilpailijayrityksen noudattamat hinnat alittavat sen tuotantokulut. Tältä osin kantaja mainitsee asiaa täsmentämättä persikkasoseiden osalta, että "kuten markkinoita koskevista tiedoista ilmenee, Trento Fruttan käyttämä myyntihinta on noin 517 ITL (ja epäilemättä vähemmänkin) kilolta". Persikkamehun hinta puolestaan ei ylitä 4 000 ITL:a kilolta. Kantaja ei kuitenkaan ole näyttänyt toteen tietojen luotettavuutta selvittämällä, mistä tiedot on saatu, mitä aikaa ne koskevat tai ovatko tutkimukset mahdollisesti toistuvia. Lisäksi pelkästään se seikka, että Trento Frutta on niiden markkinahintoja koskevien tietojen mukaan, joihin kantaja on vedonnut, pystynyt myymään tiettyjä tuotteita kantajan tuotantokulut alittavaan hintaan, ei missään tapauksessa välttämättä johdu siitä, että Trento Frutta on saanut maksuna tietyn määrän persikoita sen vastaavuuskertoimen mukaisesti, josta määrättiin 16.6.1996 tehdyssä päätöksessä, jota muutettiin riidanalaisella päätöksellä, koska mikään seikka ei osoita hintojen alhaisuuden johtuneen tästä. Hintojen alhaisuuden syynä voi yhtä hyvin olla jokin muu seikka, kuten näiden kahden yrityksen tuotantokustannusten ero.

33 Kun lisäksi otetaan huomioon se, että kaikki kyseisten interventioelinten persikka-, omena- ja appelsiinivarastot ovat tällä hetkellä tyhjiä, ja se, että seuraavan poisvetämismenettelyn kuluessa tuotettavia ja markkinoilta poisvedettäviä hedelmämääriä on vaikea ennustaa, mikä käy ilmi komission vastauksista niihin kysymyksiin, joita esitettiin asianosaisia kuultaessa, se mahdollisuus, että Trento Frutta myöhemmin saa maksuna merkittävän määrän persikoita riidanalaisessa päätöksessä ennalta määrättyyn hintaan, on pelkkä olettama. Se kysymys, ovatko markkinoilta poisvedetyt omena- ja appelsiinimäärät pääasian oikeudenkäynnin aikana riittäviä Trento Fruttan toimitusten maksamiseksi tarjouskilpailuilmoituksen mukaisesti, voidaan

nimittäin ratkaista vasta seuraavan poisvetämismenettelyn yhteydessä, joka asiakirja-aineiston mukaan (komission huomautusten liite 3) kestää omenoiden osalta elokuusta toukokuuhun ja appelsiinien osalta joulukuusta toukokuuhun. Tämä huomioon ottaen ei voida minkään seikan perustella todeta, että Trento Frutta ei saisi maksuksi toimituksistaan omenoita tai appelsiineja tarjouskilpailuilmoituksen liitteen 1 määräysten mukaisesti. Tästä seuraa, että Trento Fruttalla ei vastoin kantajan väitteitä ole vielä nyt käytettävissään merkittävää määrää seuraavassa poisvetämismenettelyssä markkinoilta vedettäviä persikoita riidanalaisessa päätöksessä ennalta määrättyyn hintaan. Tältä kannalta katsottuna tavanomaiset markkinaolosuhteet koskevat Trento Fruttaa samalla tavalla kuin muitakin taloudellisia toimijoita.

34 Koska toisaalta ei ole näytetty toteen, että Trento Fruttan noudattamat väitetysti alhaiset hinnat — joihin kantaja nojautuu väitetyn vahingon vaaraa arvioidessaan — olisivat yhteydessä riidanalaiseen päätökseen, ja koska toisaalta tälle kilpailijayritykselle ei missään tapauksessa ole taattu, että se saa riidanalaisen päätöksen mukaisesti maksuksi merkittävän määrän persikoita poisvetämismenettelystä 1996/1997, se vuotuinen 2,3 miljardin ITL:n suuruinen tappio ja 2—2,5 miljardin ITL:n suuruinen saamatta jäänyt voitto, joiden kantaja on väittänyt aiheutuvan siitä, että se joutuu laskemaan hintojaan pystyäkseen edelleen kilpailemaan Trento Fruttan kanssa sen jälkeen, kun päätöstä on sovellettu, ovat tätä taustaa vasten pelkkiä olettamia, eivätkä ne perustu mihinkään konkreettiseen ja varmaan seikkaan.

35 Lisäksi on todettava, että kantajan väittämällä vahingolla tarkoitetaan joka tapauksessa tappioita ja menetettyjä voittoja, joten vahinko on rahamääräinen. Se siis

voidaan asianmukaisesti korvata vahingonkorvauksella, jos riidanalainen päätös kumotaan, eikä sitä näin ollen voida pitää peruuttamattomana.

36 Siltä osin kuin kyse on sen vahingon vaarasta, joka kantajan mukaan muodostuu persikkamehujen ja -soseiden ja mahdollisesti myös muiden tuotteiden markkinaosuuksien menetyksistä, siltä osin kuin kantaja toimittaa perinteisille asiakkailleen useita tuotteita, on todettava, että se perustuu pelkkiin kantajan teoreettisiin ja yleisluontoisiin väittämiin, eikä kantaja esitä ajatuksensa tueksi mitään konkreettista selvitystä asiasta tai todisteita. Tämä koskee myös sitä kantajan väitettä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano asettaa kyseenalaiseksi sen toiminnan jatkumisen, mistä seikasta se ei esitä mitään selvitystä.

37 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole esittänyt sellaisia vakuuttavia perusteluja, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano voisi aiheuttaa sille vakavaa ja vaikeasti korjattavaa vahinkoa.

38 Tästä seuraa, että kiireellisyysedellytys (periculum in mora) ei täyty. Tämä täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on siten hylättävä, eikä ole tarpeen tutkia niitä perusteita ja perusteluja, joihin kantaja on vedonnut osoittaakseen, että pyydettyjen välitoimien määrääminen on asiallisesti perusteltua, eikä tässä yhteydessä ole tarpeen erityisesti tutkia sitä, loukataanko riidanalaisella päätöksellä ensi arviolta yhdenvertaisuusperiaatetta, kuten kantaja väittää, koska sillä muutetaan tiettyjä tarjouskilpailuilmoituksessa mainittuja tärkeitä ehtoja.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

**1) Välitoimihakemus hylätään.**

**2) Oikeudenkäyntikuluista ei päätetä tässä yhteydessä.**

Annettiin Luxemburgissa 26 päivänä helmikuuta 1997.

H. Jung — A. Saggio

kirjaaja — presidentti